

4 pagini
20 bani
Joi
15 iulie 1954

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Agronomul, port-drapel
al luptei pentru recolte bogate

Realizarea cu succes a sarcinilor trasate de partid — sporirea producției agricole la toate culturile — este de neconștientat fără ridicarea la un nivel mai înalt a lucrărilor agrotehnice. La îndeplinirea acestor sarcini o contribuție hotărâtoare o au specialiștii din agricultură. Acest lucru este confirmat de rezultatele dobândite în acest an în extinderea unor metode înaintate cum ar fi semănatul porumbului, floarea-soarelui și plantatul cartofului în cuiburi așezate în pătrat, plantarea de vară a cartofului, îngrășarea cerealelor păioase de toamnă în timpul vegetației, etc. De asemenea, executarea muncilor de primăvară într-un timp mai scurt, executarea lucrărilor de întreținere a culturilor în mai bune condiții tehnice și pe suprafețe mai mari decât în trecut arată că în general, tehnicienii și inginerii agronomi din cadrul direcțiilor agricole regionale, al secțiilor agricole și al punctelor agricole, îndrumați în acest sens de comitetele executive ale sfaturilor populare, au înțeles că locul lor este în mijlocul țărânilor muncitoare, acordând sprijinul și îndrumarea agrotehnică necesară.

Temelul încrederii țărânilor muncitoare în indicațiile agrotehnice ale inginerilor și tehnicienilor stă în rezultatele dobândite până acum și într-adevăr, ce dovadă mai bună poate avea țărânul muncitor asupra folosirii aplicării regulilor agrotehnice decât lanurile culturilor de pășitoare dezvoltate frumos! Rezultatele obținute anul trecut și în acest an îl fac pe țărânul muncitor să asculte, mai cu sîrg ca până acum, sfaturile tehnicienilor și inginerilor agronomi, să-și aducă aminte de justetea îndrumărilor primite începând de la pregătirea terenului și pînă acum și într-adevăr, recolte bogate ce așteaptă să fie culese vorbesc nu numai de hărnicia orărilor muncii de pe ogoare, dar și de străduința inginerilor și tehnicienilor agronomi de a introduce în practică noi metode agrotehnice, de activitate lor susținută pentru ridicarea nivelului agrotehnic al muncilor agricole.

Rezultatele muncii — care se pot aprecia după rodul cimpului — îndreptăcesc bucuria tehnicienilor și inginerilor agronomi care au răspuns chemării participanților la consfățuirea pe țară a frunților în producție la cultura porumbului, cartofului și a sfelei de zahăr, acordând țărânilor muncitoare sprijinul pentru obținerea de producții mari. Pe drept cuvânt se poate bucura agronomul Anton Hunedea de la S.M.T.-Turnisor de pretuirea colectivității din comuna Șaros, raionul Mediaș. O egală stimă și pretuire au colectivității din Codlea — care au executat la sîmbăta de zahăr două prasile, buchetul și răitul, au mușuroit cartofii înainte de înflorire — pentru inginerul agronom Constantin Vidu care l-a îndrumat în permanență.

Din păcate sînt încă și atitudini ale unor ingineri și tehnicieni agronomi care dezamăgesc așteptările țărânilor muncitori. Este bunăoară cazul unor tehnicieni și ingineri agronomi din cadrul secției agricole raionale Rosiori de Vede care n-au dovedit înțelegerea față de sarcinile de răspundere ce le-au fost încredințate, muncind cea mai mare parte a timpului în birou, sau pe teren numai în fuga mașinii.

Astfel de atitudini s-au putut manifesta și datorită muncii unor comitete executive ale sfaturilor populare regionale și raionale cu cadrele de ingineri și tehnicieni agronomi. Sînt încă comitete executive ale sfaturilor populare care n-au înțeles că energia creatoare, priceperea specialiștilor din agricultură, pot fi folosite mai rodnic dacă întreaga lor activitate este îndrumată cu interes și pricepere. De aceea sînt încă cazuri cînd unele comitete executive ale sfaturilor populare regionale și raionale rețin tehnicienii și inginerii agronomi în birouri pentru rezolvarea diferitelor probleme administrative, îi rețin zile întregi în sedințe inutile sau le dau sarcini străine și necorespunzătoare pregătirii lor. O astfel de muncă cu cadrele de tehnicieni și ingineri agronomi nu poate avea altă urmă decât lipsirea țărânilor de îndrumarea agrotehnică necesară. Acest „stil de muncă” birocratic trebuie înlăturat și combătut cu asprime ca o atitudine străină organelor locale ale puterii de stat, ca o manifestare de gravă înăpoiere politică în aprecierea rolului și însemnății muncii inginerilor și tehnicienilor agronomi.

În actuala campanie agricolă, ca și în trecutele campanii, oamenii muncii de la sate așteaptă îndrumarea concretă și competentă a inginerilor și tehnicienilor

agricoli. Comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să asigure această îndrumare organizînd și controlînd — în lumina sarcinilor trasate de partid și de guvern — munca cadrelor de specialiști din direcțiile regionale, din secții și puncte agricole. De aceea și în această campanie, pentru asigurarea unei recolte bogate, locul tehnicienilor și inginerilor agronomi este în mijlocul țărânilor muncitoare, acolo unde se hotărăște soarta recoltei.

O sarcină de deosebită importanță care revine tehnicienilor și inginerilor agronomi în prezent este de a stabili momentul cel mai potrivit pentru recoltarea fiecărei culturi în parte, potrivit condițiilor specifice ale fiecărui raion, comune și gospodării agricole. Pentru aceasta specialiștii agronomi trebuie să examineze zilnic starea holdelor, să se sfătuiască cu țărânii muncitori fruntași, să le arate practic cum pot determina ei singuri momentul optim pentru seceriș. Greșit procedează unii tehnicieni agronomi din secția agricolă a raionului Aleșd, bunăoară cînd în cadrul îndrumărilor agrotehnice date acum țărânilor muncitoare, uită să vorbească de importanța deosebită a recoltării în epoca optimă. La fel de greșit și lipsit de răspundere a procedat tehnicianul Ion Mironescu care n-a îndemnat țărânii muncitori din comuna Birca, regiunea Craiova, să înceapă secerișul cînd culturile erau în plină, deși aveau la îndemînă exemplul gospodăriei agricole de stat Segarcea care a obținut anul trecut un spor de 300—400 kg. orz la hectar executînd la timp secerișul.

Alături de pierderile de recoltă ce se pot înregistra prin nerecoltarea la momentul optim, se mai alătură cele ce provin în cazul cînd treieratul îndeosebi la culturile care se scutură foarte repede (mazăre, rapiță, muștar) este tărăgănat. Specialiștii din agricultură trebuie să considere ca o sarcină de seamă începerea treierării la trei zile după începutul recoltării. Tehnicienii și inginerii agronomi din regiunea București trebuie să înțeleagă, în lumina sarcinilor de mare răspundere ce le-au fost încredințate, că se fac vinovați în bună parte de situația regiunii care, deși este frunțasă pe țară la seceriș, tărăgănează în mod inadmisibil treierul. În această direcție tehnicienii și inginerii agronomi trebuie să-și îndrepte atenția spre organizarea muncii la arde în vederea folosirii întregii capacități de producție a batelor, spre aplicarea pe scară largă a metodei sovietice a graficului orar la treier.

Conform prevederilor Hotărîrii guvernului și partidului, odată cu stringerea recoltei, terenurile trebuie să fie dezmirișite. Specialiștii din agricultură le revine sarcina de a arăta foloasele executării acestei lucrări. Tehnicienii și inginerii agronomi au datoria să se străduiască pentru a înlătura situații ca cele existente în regiunea Galați, unde, deși secerișul a început de cîteva zile, există un decalaj neadmisibil între suprafețele secerate și cele dezmirișite. Neexecutarea dezmirișirii s-a făcut doar la gospodăria agricolă de stat „Dr. Russel” și pe suprafețe mai mici la alte cîteva unități agricole socialiste — dovedește că tehnicienii și inginerii agronomi nu au făcut totul pentru îndrumarea agrotehnică a țărânilor muncitoare, în vederea executării acestei importante lucrări agrotehnice.

Ar fi greșit să se creadă că problemele mari ce stau în fața specialiștilor din agricultură în ceea ce privește stringerea recoltei de păioase îi îndreptăcesc să lase pe planul al doilea îndrumarea executării lucrărilor de îngrijire a culturilor. Nici o clipă nu trebuie uitat că pentru o recoltă bogată, cartoful, sfecla de zahăr, bumbacul au nevoie de multă îngrijire.

Avînd în permanență în vedere faptul că executarea la timpul optim a lucrărilor agricole joacă un rol hotărîtor în obținerea unor recolte mari și că tocmal în această campanie fiecare zi, fiecare ceas bun de lucru trebuie să fie la maximum folosit, tehnicienii și inginerii agronomi, îndrumînd lucrările, vor putea contribui prin priceperea lor la buna desfășurare a lucrărilor agricole. În permanență pe teren în mijlocul țărânilor muncitoare, arătînd concret de ce trebuie executate și cum trebuie executate principalele lucrări agrotehnice din această perioadă, inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să acorde țărânilor muncitoare și în această campanie sprijinul așteptat, dovedind prin munca de zi cu zi înțelegerea nobilei lor sarcini de port-drapel al luptei pentru recolte bogate.

Avansuri în bani pentru colectivități

Din veniturile realizate prin vânzarea de legume și zarzavaturi, lapte, brînză, pui, etc. și alte, pe piețele orașelor din regiunea Suceava, numeroase gospodării agricole colective din regiune au distribuit de curînd membrilor din gospodăriile colective însemnate avansuri în bani.

La gospodăria agricolă colectivă „Zoril viciu” din satul Rădăuți-Prut, raionul Darabani, de pildă, s-a împărțit colectivității ca avans cîte 320 lei pentru floarea-zahăr. Înainte de împărțirea avansului în bani, colectivității au oprit suma necesară pentru fon-

dul de bază al gospodăriei și au constituit un fond cultural în gospodăria colectivă.

Tot din veniturile realizate prin vânzarea surplusului de produse agricole s-au mai împărțit avansuri în bani și la alte gospodării agricole colective. La gospodăria colectivă din comuna Vlăsnești, raionul Săveni, s-au dat colectivității drept avans cîte 3 lei pentru fiecare zi-muncă, iar la gospodăria colectivă Săveni cîte 2,50 lei. De asemenea, au mai împărțit colectivității avansuri în bani din veniturile realizate, gospodăriile agricole colective din comunele Dornești, Frătăuții Vechi, Roma și altele. (Agerpres)

Tehnica modernă
în sprijinul țărânilor

În ultimele luni gospodăriile agricole de stat din regiunea Suceava au fost înzestrate cu 8 combine S 4, 3 autocostitoare, 2 secerători-legători, 2 greble mecanice, 3 autocamioane, 1 tractor „Staline” și o mașină de împrăștiat îngrășăminte, mașini sosită din U.R.S.S., precum și 11 tractoare KD-35, 2 remorci de tractoare, o semănătoare și alte mașini produse de industria noastră.

Gospodăria agricolă de stat Ițcani, de exemplu, a fost înzestrată cu o combină autopropulsată S 4, 2 tractoare KD-35, un tractor „Staline”, 2 autocostitoare și o mașină de împrăștiat îngrășăminte, iar gospodăria agricolă de stat Călinești a primit o combină, o autocostitoare, o greblă mecanică și o semănătoare.

La gospodăria agricolă de stat Sădănești au fost trimise printre altele 2 tractoare KD-35, un autocamion și o secerătoare-legătoare. (Agerpres)

Au terminat
secerișul păioaselor

ARAD (de la corespondentul nostru). Colectivitățile din gospodăria agricolă colectivă „9 Mai” din comuna Sinpetru Mare din raionul Sînicul Mare s-au pregătit din timp pentru ca să-și stringă recolta cît mai repede și fără pierderi.

După ce au reparat secerătorile și celelalte unelte, ei au ieșit printre primul la seceratul orzului. Numai în cîteva zile brigăzile de colectivități au secerat cele 38 ha. de orz. Antrenați în întrecerea socialistă și organizînd bine munca pe brigăzi și echipe, colectivitățile au reușit să termine seceratul păioaselor pînă la data de 12 iulie. În afară de orz ei au secerat 422 ha. însemnate cu grîu și 12 ha. cu seară. Rezultatele frumoase la seceriș au obținut colectivitățile din brigada I condusă de Ion Băneanu, precum și colectivitățile Miro Emerici și Mădă Bogolup.

Prin satele raionului Găești

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). De îndată ce orz a început să se ia în pîrgă, colectivitățile, întovășiți și țărânii muncitori din raionul Găești au început stringerea recoltei. Participînd în număr mare la muncă, membrii gospodăriei agricole colective „23 August” din comuna Vlășina au terminat încă la data de 8 iulie de secerat întreaga suprafață cultivată cu orz.

Urînd exemplul acestora și luptînd pentru stringerea la timp a recoltei, țărânii muncitori din numeroase comune, antrenați în întrecerea patriotică, au pornit cu avînt să stringă orzul de pe ogoare. Țărânii muncitori din comunele Tomrești, Petrești, Clupa, Uliești, Produtești, etc. au terminat recoltatul orzului. Pînă în practică sfaturile agronomilor de la secția agricolă a raionului Găești, numeroși țărâni muncitori au executat după 3—4 zile de la seceriș arături pe importante suprafețe pe care le-au reînsemnat cu porumb furajer. Pînă acum s-au arat și reînsemnat cu porumb furajer peste 30 ha. în comuna Morteni și cîte 20 ha. în comunele Clupa și Puju de Salcie.

Stăteam de vorbă cu un grup de muncitori de la atelierul C.F.R. „Ilie Pintilie” din Iași.

Văzteam așelore, căminul de copil, creșă, sanatoriu de noapte, cantină. Cu o zi înainte fusese la Bucium, acolo unde în tabăra pionierască copiii ceferiștii își petrec timpul în cînte, în joacă și vînt bună. Tot atunci am vizitat și șantierul unde în cînta zile de 23 August se înalță încă 20 de locuințe pentru muncitorii ceferiști.

Acum stăteam în curtea atelierelor, prins în forța ce domnea aici. O locomotivă își scoate încetîtor botul din bala de montaj. Un fluier prelung cuprînsese dintr-odată împrejurimile. Se vedea o nouă biruință a ceferiștilor. Vasile Tîncă, fierar destoinic, privi locomotiva.

— E gata. De acum pleacă la drum. Tîncă își roti apoi privirea de jur-împrejurînd atelierelor și spuse mai mult ca pentru sine:

— Astăzi le locomotive și vagoane de aici. Ne-am obișnuit cu acest lucru. Dar ce era acum zece ani pe locurile astăzi...

— Ce era?

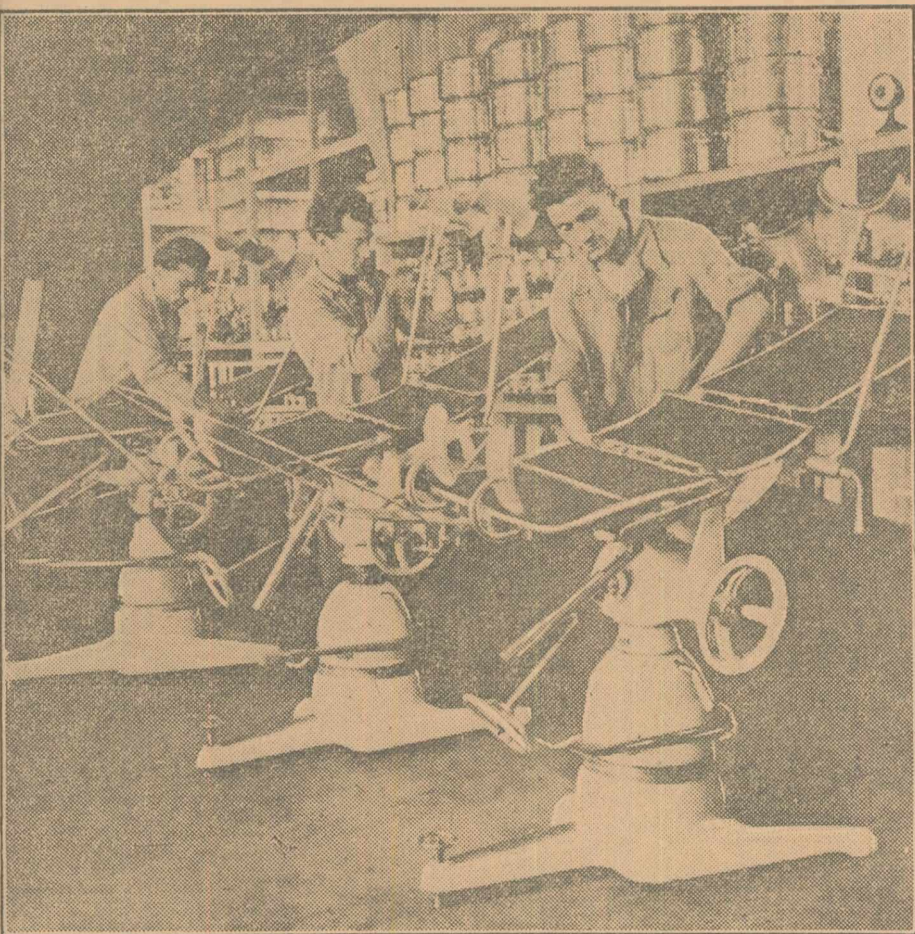
— Prai și pulbere. Războiul mistuise totul. Așa era atunci. Dar acum, după zece ani de la eliberarea patriei noastre, priveliștea arată cu totul altfel. Și muncitorii sînt parcă alții. S-au schimbat și ei odată cu așezarea.

Mai puține rebuturi

Ca și în celelalte secții și la turnătorie în creșterea și în tol. Oamenii de aici sînt înșă mințiți.

— Cum o să cîștigăm noi întrecerea, tovarăși, dacă procentul de rebuturi e încă de șase la sută?

UTILAJ CHIRURGICAL

Ca și celelalte colective de muncă din țara noastră, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la fabrica „RECA” din Capitală luptă cu avînt în cadrul întrecerii socialiste pornită în cînta zile de 23 August pentru a obține cît mai multe succese în producție.

În cînta: Frunții Dumitru Nicolae, Florea Burlacu și Vasile Negoiță executînd ultimele lucrări de montaj la cele 3 mese de operație pe care le-au executat peste planul lunii trecute.

Foto: MIHAI POPESCU

Grîu din recolta 1954

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). Anul acesta, pe ogorul gospodăriei agricole colective „13 Decembrie” din satul Fillmon Sîrbu, comuna Topraisar, grîul și orzul au crescut mult mai frumos decît în anii trecuți.

Cît vezi cu ochii, lanurile întinse de grîu aurii își unduiesc spikele bogate în adîncurile vîntului.

La început, colectivitățile au dat o raită pe la tarlarele cu grîu și orz. Au secerat și au găsit că atît grîul cît și orzul sînt de secerat. Nu au mai stat mult în cumpănă și

s-au hotărît că de a doua zi să înceapă seceratul.

A doua zi, la capătul tarlalei cu grîu s-a oprit o combină autopropulsată, pe care o primise de curînd stațiunea de mașini și tractoare Topraisar din Uniunea Sovietică. Îndată s-a început seceratul. Doarele au început să curgă în camionul care mergea odată cu combina. Pînă la 8 iulie colectivitățile au reușit să secerze 90 ha. cu grîu și 60 ha. cu orz.

Paralel cu seceratul au început să execute și dezmirișitul. Pînă în prezent, ei au reușit să execute dezmirișitul

pe o suprafață de peste 20 ha., luptînd astfel pentru asigurarea, încă de pe acum, a unei recolte îmbelșugate în anul viitor.

Colectivitățile au pus în sac grîu din recolta cea nouă. Convoiul de căruțe, cu steaguri roșii în bătaia vîntului, a pornit imediat spre baza de recepție. Aici, ei au fost primiți de un detașament de grîu din recolta cea nouă. Pentru cantitatea predată de colectivitățile de la baza de recepție le-a fost dat un hîrtie: cîntanța nr. 1. 1.616 kg. de grîu din recolta 1954.

Realizările textiliștilor din Buhuși

În afară de aceasta, s-au introdus în producție noi sortimente de țesături, cum ar fi țesăturile în trei desene și opt culori pentru paltoane de femei, stofă în două desene pentru paltoane bărbătești, 15 desene noi de basmale, țesături în zece culori pentru jachete de damă și altele.

În cursul lunii iunie, au obținut brigada utemistă nr. 7 condusă de Emil Balica de la filatura nouă și brigada condusă de Gheorghe Bănu de la filatura sud.

În cursul lunii iunie, au obținut brigada utemistă nr. 7 condusă de Emil Balica de la filatura nouă și brigada condusă de Gheorghe Bănu de la filatura sud.

MUNCITORII CEFERIȘTI ÎN ÎNTRECERE

de frunțasul respectiv. Am citit scrisorile acestea. Una sună cam așa: „Succesele mele datorate oamenilor sovietici, ale căror metode le-am studiat cu interes și le aplic cu rodnicie rezultate”.

Fierarul Vasile Andreușcu scrie: „Am studiat și aplic metoda Voroișin. Acum îmi organizez mai bine locul de muncă, înlăturînd timpul morții. Rezultatul: dau două norme lunare, iar prin aplicarea metodei Lidia Korabelnikova realizez însemnate economii”.

Mătrîșterul Gh. Barnea scrie: „Ultima mea inovație, matrița de forjat a cuplului pentru tubul de aer din caucul, aduce o nouă ușurare a muncii și posibilitatea mării cîștigului. În afară de aceasta, prin aplicarea metodei Kuznețov de reconducere a sculelor reușesc să fac economii de 20.000 lei lunar”.

Fierarul Vasile Tîncă scrie: „Experiența sovietică ne învață că prin introducerea tehnicii avansate în producție se pot obține succese de seamă. La noi la fierărie s-a organizat o brigadă tehnologică, pentru punerea în practică a metodelor avansate. Acum, dintr-o singură lovitură de cloan se fac două eclise deodată. Tot dintr-o singură lovitură se fac două găuri la aceste eclise. Și alte succese se obțin la noi prin aplicarea metodei sovietice. Rezultatul: în loc de 72 vagoane pentru înzestrare cu frînă automată, noi am realizat 88, iar prin aplicarea metodei Lidia Korabelnikova brigada noastră face economii de 2—3000 lei lunar”.

Sînt multe alte scrisori din acestea la muncitorii frunțasuri de la atelierul C.F.R. „Ilie Pintilie”. Dumitru Macovei vorbește despre ca-

- 50 de ani de la moartea lui A. P. Cehov: A. P. CEHOV: La mere (Schijă) (pag. 2-a)
- COSTACHE ANTONIU: Interpretîndu-l pe Cehov (pag. 2-a)
- GABRIELA BUCUR: Din viața lui A. P. Cehov (pag. 2-a)
- GEORGETA HORODINCA: Gorki-Cehov: „Scrisori, articole, extrase” (pag. 2-a)
- Noi avantaje acordate cultivatorilor de sfeclă de zahăr și tutun (pag. 3-a)
- I. OLTEANU: Pentru îndeplinirea întregii grădă și la timp a planului de colectare a păioaselor (pag. 3-a)
- Politica Statelor Unite de ostilitate față de poporul chinez este sortită eșecului (Articol apărut în ziarul „Jenminjiaobao”) (pag. 3-a)
- G. Malencov l-a primit pe dr. Salfuddin Kilchew (pag. 4-a)
- Conferința de la Geneva (pag. 4-a)
- Convorbirile separatiste de la Paris (pag. 4-a)

Locuințe date în folosință
înainte de termen

În scrisorile colective a celor 13 întreprinderi din Capitală, Atelierele Griuța Roșie se angajau să dea în folosință pînă la 23 August — 40 locuințe muncitorești.

De la angajamentul luat nu s-a împlinit nici o lună de zile, dar prin străduințele depuse de către conducerea atelierelor au și fost terminate pînă acum 32 de apartamente.

Fiecare apartament este compus din dormitor, sufragerie, baie, bucatărie, cămară, etc.

Printre cei 32 de muncitori ceferiști care s-au mutat de curînd în noile lor locuințe se află și frunțasul în întrecerea socialistă Stelian Iordache, tîmplar la atelierul vagoane, Elena Leonida de la uzina termoelectrică, Aurel Pavel, desenator și alții.

În prezent, pe șantier se muncește intens pentru ca ziua de 23 August, cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre, să găsească gata și celelalte opt apartamente ce vor fi date în folosință muncitorilor ceferiști.

Mai mult sprijin muncitorilor
aflați în întrecere

Printre cele 13 întreprinderi din Capitală care în cursul lunii trecute s-au angajat să îndeplinească cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre cu noi victorii în producție, se numără și colectivul întreprinderii locale „Victoria” din Capitală. În perioada care s-a scurs de atunci, muncitorii acestei întreprinderi au reușit să obțină unele realizări. Acest lucru este oglindit în depășirea planului pe luna iunie cu 12,70 la sută, precum și de numeroasele produse fabricate peste plan în prima decadă a lunii curente.

Cu toate acestea trebuie spus că realizările înregistrate în lupta pentru îndeplinirea angajamentelor nu sînt la înălțimea posibilităților întreprinderii. Ceea ce înțelegă avîntul oamenilor muncii din acest loc de muncă este formalismul adoptat al de conducere cît și de membrii comitetului de întreprindere în ce privește întrecerea socialistă în întreprindere nu există o evidență precisă a felului în care se îndeplinește angajamentul. Deși pe hîrtie unii muncitori sînt arătați că participă în întrecere, în realitate ei nu cunosc obiectivele pe care trebuie să le urmărească.

Conducerea întreprinderii și organele sindicale nu au luat măsuri pentru popularizarea muncitorilor care și înțelegă simțimîntul muncii, care realizează însemnate economii în producție. Multe din unelțile întreprinderii „Victoria” — ca de pildă, cea din atelierul Ducești Ciopec, — sînt lipsite de grafice de producție. Neînterarea evidențelor rezultatelor întrecerii lipsește pe muncitori de posibilitatea de a cunoaște roadele muncii lor, de a ști încotro trebuie să-și îndrepte preocuparea pentru a înlătura deficiențele ce se mai manifestă. Chiar în organizarea întrecerii există deficiențe serioase, lucru care se desprinde din alcătuirea unor rapoarte formale, lipsite de o bază reală.

Pentru ca angajamentele luate în cînta zilei de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre să fie îndeplinite înainte de termen, este nevoie de o temeinică organizare a întrecerii socialiste, în care să fie antrenat toți membrii acestui colectiv de muncă. Totodată se cere ca conducerea întreprinderii și comitetul de întreprindere — sub îndrumarea organizației de partid — să la năruțiază măsurile cunvenite pentru popularizarea frunțasilor, pentru aprovizionarea locurilor de muncă cu materiile prime necesare, cît și pentru stimularea muncitorilor care se evidențiază în lupta pentru creșterea producției și productivității muncii.

Peste plan

E un cuvînt ce a intrat de mult în vorbirea ceferiștilor de la atelierul din Iași. Acum mai cu seamă acest cuvînt este folosit din ce în ce mai mult. 2248 la sută peste plan, este producția ce au dat-o muncitorii acestor ateliere în cursul ultimei luni; executarea peste plan a reparațiilor la patru cazane verticale, este angajamentul ce și-l realizază cu succes oazăgii, punerea în aplicare a inovației tov. Prîsăcaru privind strînjirea camerelor de fum la locomotive, este un lucru care se realizează tot peste plan; în loc de pîștele pentru 38 de vagoane, fierarii execută pîștele pentru 60. Văzîndu-se peste plan 22 vagoane peste plan. Exemple din acestea s-ar putea înșina la nesfîrșit.

Cît mai mult producție peste plan este cuvîntul care prinde viață prin străduința ceferiștilor de la atelierul din Iași. Cu acest cuvînt prefăcut în faptă se pregătesc ceferiștii să cîntărească a zecea aniversare a eliberării patriei noastre.

D. TARNAVEANU

corespondentul „Românii libere”
în regiunea Iași

50 DE ANI DE LA MOARTEA LUI A. P. CEHOV

Schiță

L A M E R E

A. P. CEHOV

Între Pontul Euxin și Marea Albă, sub gradul corespunzător de longitudine și de latitudine, locuiește demult, pe cornoziul lui, moșierul Trifon Semionovici. Numele de familie al lui Trifon Semionovici e lung, ca, burușă, cuvântul „inadmisibilitate” și se trage dintr-un cuvânt latinesc foarte răsunător, care înseamnă una din cele mai răspândite virtuți omenești. Numărul de desinare ale cornoziului este de 3.000. Moșia este ipotecată și scoasă în vânzare, și aceasta datorită simplității fapt că moșia e moșie și moșierul-moșier. Vnzarea a fost hotărâtă de tribunal, încă de când Trifon Semionovici nu avea cheile, dar datorită credulității băncii și sretoriei lui Trifon Semionovici, lucrurile au fost târâte până astăzi și merg foarte prost. Banca cu pricina o să dea într-o bună zi faliment, fiindcă Trifon Semionovici, ca toți cei de toată lumea, care alături de adevărată armată, a hait rublele, dar nu plătește dobânzile, sau chiar dacă le plătește din un în pastre, o face cu aceleși iluzii cu care filotini dau o copie pentru odihna sufletului sau pentru copleșirea unei biserică. Dacă lumea asta n-ar fi așa cum este și le-ar spune lucrurilor pe numele lor adevărat, lui Trifon Semionovici nu s-ar spune Trifon Semionovici, ci altfel și anume așa cum îi se spune celor și hoilor. La drept vorbind, Trifon Semionovici este o adevărată bestie. Și îi potest să se declare de acord cu mine în această privință. Dacă această invitație a mea ajunge până la el (Trifon Semionovici) el este cîntec odă („Strecoară”), sint sigur că nu se va supăra, deoarece, fiind un om inteligent, înțelegând de la dreptate în locuri, ba poate că la toamnă mi va trimite, din bunătațea lui de la moșie, o duzină de mere „antonovici” în semn de recunoștință că m-am dat în vileag numele lui de familie atât de lung, mărgindu-mă de data aceasta doar la numele lui de bot și de la acela patronimic. N-am să mă apuc să înșir toate virtuțile lui Trifon Semionovici: n-aș mai dovedi. Pentru a face portretul lui în întregime, cu mintii și cu picioare, ar trebui să stau cu conștiința în mîna cel puțin tot alaltă timp, cit a stat Eugène Sue când a scris voluminosul și lungul său „Jidov rădăcitor”. N-am să vorbesc nici de măslinile sale la prefuran, nici de politica lui financiară potrivit căreia nu-și plătește nici datorile, nici dobânzile, n-am să pomenesc nici de chipul în care își bate joc de preot și de dascăl, nici de plimbările lui culare prin sat, într-un costum de pe timpurile lui Cain și Abel, ci am să mă mărginesc să povestesc o singură scenă, mică dar grațioasă, despre felul în care înțelege el raporturile sale cu oamenii. În ciuneta cărora experiența sa de trei secole de secol a născut o frază, greu de rostit repede, dar care ar vrea să spună cam următoarele: „Iarăni prostănaci, timp și suciți de ciudățeni, au pierdut la jocul de duracichi!”.

Într-o dimineață, minunată din toate punctele de vedere (lucrurile se petreceau pe la soapă).

— Mi-e frică.

— De ce să-ți fie frică? Zbiru-e acu' la circumă...

Flăcăul se ridică în picioare, sări în sus, rupse din copac un singur măr și i-l întinse. Dar mărul nu le purta noroc, tot așa cum, pe timpuri, nu purta noroc Evei și lui Adam. Abia mușcă fada din fruct și-i dădu și flăcăului să guste, abia simțiră amândoi pe limbă acrișul lăptos, și... fețele li se schimboară, se lungiră și îngălbeniră. Dar nu fiindcă mărul era acru, ci fiindcă zăriseră în fața lor chipul aspru al lui Trifon Semionovici și mura cu zăbnet cînos al lui Carpușca.

— Bună ziua, dragii mei! — spuse Trifon Semionovici, apropiindu-se. — Mincă! mere? Poate că v-am turburat?

Flăcăul își scoase șapca și lăsă capul în jos. Fata începu să-și privească șorțul.

— Ei, ce mai faci, Grigori, ești sănătos? — se adresă Trifon Semionovici flăcăului. — Cum o mai duci, băiete?

— N-am luat decît unul, — bolborosi flăcăul, — și chiar și pe acela l-am cules de pe jos...

— Și tu, dragule, ce mai faci? — o întreba Trifon Semionovici pe fată.

Fata începu să-și cerceteze cu și mai multă rină șorțul.

— Ce-i cu nunta, n-ai făcut-o încă?

— Inca nu... Zău că n-am luat decît unul, conșule, și chiar pe acela... numai așa...

— Bine, bine. Ești un flăcău chipes. Știi să citești?

— Nu... Dar zău, conșule, că n-am luat decît unul, și chiar pe acela l-am ridicat de pe jos.

— De citit, nu știi să citești, dar la furat te pricepi. Bine și așa. Priceperea nu trebuie înmă ascunsă. Și demult ai început să furi?

— Da cum așa, ce-am furat?

— Și draguța ta de logodnică la ce s-o fi gândind de-ai alit de obidă? — își înălță și Carpușca glasul. — Poate că n-o iubești cum trebuie?

— Ține-ți gura, Carp! — se răsti la el Trifon Semionovici, la spune-ne o poveste, Grigori...

sfârșitul verii), Trifon Semionovici se plimba pe aleele lungi și scurte ale livezii sale bogate. O mină dărnăcă împărășise în jur, în cantități uriașe, tot ce inspiră pe domnii poezii. Totul pare să spună și să cînte: „Poftim, omule, la! Deslăta-te cît timp nu e încă toamnă, nă!”.

Trifon Semionovici nu se deslăta deloc, fiindcă nu era nici de departe post, unde mai pui că în dimineața aceea, spiritul i se delecta cu deosebită sete cu gânduri negre, cum se înflăcă în întotdeauna cînd stăpînu acestui spirit pierde gros la cărți. În spatele lui Trifon Semionovici pășea, uitîndu-se mereu în dreapta și în stînga, credinciosul lui șambriaș, Carpușca, un moșnegut de vreo șaiszeci de ani. Prin virtuțile sale, acest Carpușca mai-mai că-l întrece chiar pe Trifon Semionovici. Lustruiește ca niimeni altui cîniele, spinzura și mai bine cîntă fără săpînă, fura tot ce poate și de unde poate și este o iscoadă nelăstărită. Satul și spune „zburul”, poreclă găsită de secretarul primăriei. Rar să treacă o zi fără ca Țăranii și vecinii să nu se plîngă lui Trifon Semionovici de purtările și apucăturile lui Carpușca; plîngerile rămîn însă zadarnice, deoarece Trifon Semionovici nu poate găsi pe lume un al doilea Carpușca pentru gospodăria lui. Cînd iese la plimbare, Trifon Semionovici la întotdeauna cu el credinciosul său Carp: e mai sigur și mai plăcut. Carpușca este un izvor nesecat de fel de fel de istorioare, snoave și povești și nici o clipă nu-l stă gura. Întotdeauna are ceva de povestit și nu tace decît cînd ascultă ceva care-l place peste măsură. În dimineața de care vorbim, mergea în spatele stăpînului său și îi raporta

acesta constituie o nouă? Sînt însă oameni și locuri pentru care sistemul acesta este ceva obișnuit și vechi ca o căruță. Grigori trase cu coada ochiului la urzici, mai stătu la gînduri un pic, tuși și începu să spună o poveste, sau mai bine zis, dădu drumul pe nerăsuflato unui basm. Dregîndu-și într-una glasul, asind, tușind și suflîndu-și mereu nasul, povestea cum, pe timpuri, bogătanii ruși trăgeau niște fete groaznice vrăjilor lor și se însurau cu fete răpitoare de frumoase, Trifon Semionovici stătea locului, asculta și nu-l slăbea din ochi pe povestitor.

— Ajunge! — spuse el, cînd spre sfîrșit flăcăul se încurcă de tot și începu să toarne la nerozii. — Povestea frumos, dar furi și mai bine. Și acum, frumusețo... se adresă el fetei, — spune-ne „Tatăl nostru”!

Frumușica roși și, răsufind anevoie, spuse mai mult în șoaptă „Tatăl nostru”.

— Și cum sună porunca a opta.

— Poate credeți că am luat multe? — răspunse flăcăul, făcînd un gest deznădăduț cu mîna. — Polțiți, fac semnul crucii, dacă nu ne credeți!...

— Foarte rău — că nu știți poruncile, dragii mei. Trebuia să vi le spun eu. Logodnicul tău

te-a învățat să furi, frumusețo? De ce faci, îngerașule? Trebuia să-mi răspunzi, la spune! Taci? Tăcerea e un semn de încredințare. Ei, frumusețo, trage-i o bătaie voinicului tău fiindcă te-a învățat să furi!

— Eu nu dau în el, — spuse fata.

— Bietul drăguț, Președintele învătăți. Trage-i cîteva, draguțo! Nu vrei? Alunci am să dau poruncă lui Carp și lui Matvei să te atingă pe tine mîle din urzici!... Tot nu vrei?

— Eu nu dau în el!

— Carp, la vino-ncoala!

Fata sări ca arsă la flăcău și îi trase o palmă. Flăcăul zîmbi prosteste și începu să plîngă.

— Bravo, frumusețo! La trage-l și de pîr! De ce stai drăguț? Nu vrei? Vino-ncoala, Carp. Fata își apucă logodnicul de pîr.

— Nu trage de mîntuială, că îl doare mai tare! Trimește-l!

Fata începu să-l trimită. Carpușca, în culmea fetei, rîdea cu hohote și glasul lui zăngănea ca o tîngire.

— Ajunge, — spuse Trifon Semionovici, îi mulțumesc, dragule, că ai pedepsit nelegiuirea. Și acum, — se adresă el flăcăului, — învâto și tu pe tîngirea lui... Ea te-a învățat pe tine minte, acum e rîndul tău...

— Ce tot născociți, conșule, zău... Pentru ce s-o bat?

— Cum pentru ce? Ea nu te-a bătut? Bate-o și tu. O să-i prînda bine. Nu vrei? Rău faci, Carp, striga-l pe Matvei.

Flăcăul scuipă, tuși scîrî, își băgă mîna în pletele logodnicei sale și începu să pedepsească nelegiuirea. Fără să-și dea seama, în timp ce pedepsea răul, îl cuprinsese un fel de beție, se înfierbîntă, și uită că nu-l bate pe Trifon Semionovici, ci pe logodnica sa. Fata începu să zîdărească, Flăcăul bătu mult timp la ea ca la lasole. Nu știu cum s-ar fi sfîrșit toată povestea, dacă de după tute nu s-ar fi ivit Sasenica, frumusețica fiică a lui Trifon Semionovici.

— Tăticule, vino la cea! — strigă Sasenica. Apoi, văzînd isprava tăticului ei, se porni pe un ris răsătorit.

— Ajunge! — spuse Trifon Semionovici. Acum puteți să vă duceți, dragii mei. La revedere! De nuntă am să vă trimit mere.

Și Trifon Semionovici le făcu logodnicilor o plecăciune adîncă.

Flăcăul și fata își potriviră straiile și plecară. Flăcăul o lua la dreapta, iar fata la stînga și... nici pînă astăzi nu s-au mai întîlnit, iar dacă nu s-ar fi ivit Sasenica, te pomenesci că flăcăul și fata ar fi trebuit să guste și din urzici... Iată cum petrecea la bătrînețe Trifon Semionovici. Nici familia lui nu se deosebea mult de el. Fetele sale au obiceiul să coase la sepele mîsărilor de „condiție inferioară” coji de ceapă și să scrie cu creta pe spinarea mîsărilor chercheții.

De aceeași condiție, cuvîntele: „măgar” sau „dobitoc” cu litere de o șchioapă. Iar lui lui, Mitia, sublocotenent în retragere, a trecut într-o iarnă chiar pe la tatăl său: în înțelegere cu Carpușca, a spoiț cu cutran poarta unui biet soldat care stătea din zile în urmă, fiindcă n-a vrut să-i dea lui Mitia un pui de lup pe care-l prînsese și fiindcă ostașul nu-l lăsa fiecele să prîmescă turtă dulce și bomboane de la domnul sublocotenent în retragere.

Polțiți să-l mai spuneti după toate astea lui Trifon Semionovici — Trifon Semionovici!

Traducere de ANDA BOLDUR (din volumul I de „Opere” care va apărea în Editura „Cartea Rusă”)

Gorki — Cehov:
„Scrisori, articole,
extrase”
— Editura „Cartea Rusă” —

Volumul apărut recent în traducere românească, Gorki — Cehov: „Scrisori, articole, extrase”, relevă publicului nostru cititor un aspect mai puțin cunoscut dar deosebit de interesant din viața și opera celor doi mari scriitori: prietenia strînsă și creatoare care i-a unit. Pentru istoria literaturii ca și pentru istoria dezvoltării conștiinței estetice, această muncă și frumoasă prietenie poartă aurorea unui simbol: prin Cehov, ultimul mare reprezentant al unui mare curent artistic, cunoscut în cultura mondială sub numele de realism critic rus, cele mai bune tradiții ale literaturii ruse întind mîna lui Gorki, primul artist al unei epoci noi și al unei literaturi noi. Cu Cehov se încheie o epocă literară, cu Gorki începea una nouă, și cum era și firesc, între acești doi mari creatori care s-au întîlnit la un hotăr de epocă au existat inevitabile tangențe, alințări ideologice și artistice.

În arta lui Cehov, Gorki găsea problemele și întrebările pe care le puneau vremea pe care o trăia, desigur nu găsea un răspuns la ele. Într-o scrisoare către Cehov, referindu-se la piesa „Unchiul Vania”, Gorki își exprima foarte clar admirația pentru capacitatea lui Cehov de a dovedi contemporanilor săi adevărul adevărat, dar în același timp se vede că Gorki cerea ceva ce în opera lui Cehov a rămas abia schițat, ca un prelușit al unui mare cîntec: „Cîntec de ture alți țoștî dumeavoaștră aici în suțel, și cîntec de precis! Aștept un talent uriaș. Dar, ca rog, ce urmăriți prin asemenea cîntecuri? Se va trezi oare omul de pe urma lor?”

Căutînd nu numai să lovească în ceea ce era putred, în ceea ce încălțaua viața, dar și să schițeze perspectiva mersului înainte, peste cîntecul lui Gorki avea să creze primul om nou în literatura rusă, primul erou pozitiv care simțind aprofundarea revoluției, își îndreaptă spiritul, se revoltă împotriva atmosferei cînoșii și banale mic-burghize care invadează viața și de care suferau atîți eroii lui Cehov. Acesta este Nil din piesa „Mici burghize”. Anton Pavlovici Cehov și-a dat seama printre primii de semnificația lui Nil și scria despre acest Nil C. S. Stanislavski: „Cînd am citit „Mici burghize”, rolul lui Nil mi s-a părut a fi rolul central. Nil nu e Țăran, nici meșteșugar, ci un om nou, un muncitor intelectual!”.

Este poate mai puțin important pentru istoria literară faptul că Gorki s-a luptat din rîspuși să-l salveze pe Cehov de expulzarea mirsăna a editorilor săi care îi cumpărase toată opera, scrisă și nescrisă încă, pe un preț derizoriu pentru a scoate cîștiguri înecate. Dar sprijinul acesta de zîntărit rezultat dintr-o pornire de sinceră și caldă prietenie nu poate decît să facă cîntec amîndurora. Nu poate de asemenea decît să facă cîntec memoriei ambilor artiști faptul că Cehov aflînd că la cererea fratelui s-a declarat ca nealabilă la legerea lui Gorki ca membru al Academiei, a corut înalt în instituții și i se retrăgă titlul de membru de onoare. Aceste minunate exemple de onestitate și curaj, de recoltă-solitară împotriva realității Rusiei furtive nu fac decît să înfrumusețeze admirația noastră pentru opera lor cu durda pentru omul de onoare care a fost Alexei Maximovici Gorki și pentru omul corect, spiritual și duos în relațiile sale intime care a fost Anton Pavlovici Cehov. Din paginile acestora se poate reconstitui o operă de înaltă valoare care n-a fost nicîdată scrisă dar care adeseori credința ca viața unui mare creator este în însăși una dintre cele mai pasionante opere ale sale.

GEORGETA HORODINCA

DIN VIAȚA LUI A. P. CEHOV

Căsuța din Taganrog în care locuia familia Cehov a fost mîntora multor momente de tristețe și de chin sufletească ale înărilor Anton Pavlovici, dar a fost și cuibul cald care a adăpostit trinitatea prieteniei a fraților Cehov. Umorul cu care erau înzestrați făcea să se răzbune prin ris pe capul familiei. Dragostea excesiv de severă a tatălui constituia pentru copii un șir nesfîrșit de chinuri și umiliri. Normele vieții familiale erau fixate pe un program atîmat pe un poreț al casei din Taganrog. În încheiere, programul care era semnat: „Tatăl familiei: Pavel Cehov” preciza „cei ce nu se va supuna va primi pentru prima încălcare, o dojană, în care timp urletul este cu desăvîrșire interzis”. Iyati, unul dintre frați deși avea 17 ani, a primit o astfel de „dojană” încălîcî vecinii l-au amenințat pe Pavel Egorovici cu alungarea din oraș în caz că mai aplică copiilor asemenea bătaii de-a dreptul neomenoasă. Trist era însă faptul că acest fel de a înțelege educația nu era o excepție a familiei Cehov, ci constituia un precept de bază al regulii familiei în mediul mic burghize.

Din timpul petrecut în liceul din Taganrog, Anton Pavlovici a păstrat cele mai chinătoare amintiri. Mîncina servilismul, înălțătoria, cliența permanent în atmosfera liceului din Taganrog. Într-o scrisoare din 1886, Anton Pavlovici povestește că se înțimpla încă să mai vizeze teroarea liceului, lecțiile și spaima de a fi ascultat. Inspirație de profesorii pe care i-a avut la liceu, A. P. Cehov a scris „Omul în cutie”. În care se pare că inspectorul Diakonov de la liceu din Taganrog i-a folosit ca model pentru figura lui Belikov.

Cehov și frații săi au simțit repulsiile o viață întregă pentru tot ce aducea „Taganrog”. Orice încercare de despoziție, de violență, înăbușire a voinței erau etichetate de ei „Taganrog”. Dacă frații mai mari au înțeles uinor greșit „libertatea” — în sensul de a face totul pe dos ca la Taganrog — Anton Pavlovici a dus în permanență lupta cu sine însuși pentru a se elibera de servitute „de a storcea picătura cu picătură pe robul de alădată” pentru ca „în vinele lui să nu mai curgă sînge de rob, ci de adevărat om”.

Observator iscusit al timpului său A. P. Cehov a reușit cu umorul său caracteristic să surprindă o vastă galerie de tipuri. Să-luăm Aliosa Chontse — pseudonim sub care scria la revista satirică „Ciohori” — cuprindea toată gama de culori a vieții. El redă diversele manifestări ale „mîruntului mare om rus”. Scrierile sale sînt populate de figuri obișnuite ale realității

contemporane care dezvăluie dincolo de slăbiciunile omenești pe care le au tot putrezămintul ordinii sociale existente. Deceaba încercare reviste burghize care-l publicau schițele să le transforme în scrieri apolitice. Potentații vremii și-au dat seama de puterea demascatoare a operelor lui Cehov și s-au temut. Au încercat să-l atragă de partea lor, „să-l reducă” cu ajutorul „curcoului șiret”. Suverin — pe care Cehov l-a considerat un timp prieten.

Conștient de covîrșitoarea răspundere ce o simțea pentru educarea cititorilor săi, Cehov se trudea să dea o rezolvare vieții searbede și fără orizont ce erau obligați cu toții să o ducă. Dar suferența cumplită că această rezolvare n-o aflase nici el. De aceea

O caricatură a vremii care îl arată pe A. P. Cehov în momentul de răsucire al creației sale cînd de la povestire trece la dramaturgie

scrierile lui Cehov din perioada anilor 80 sînt ca niște teatnări în întinerie. Abia după 1895, Cehov începe să prezintă o epocă nouă în care un rol deosebit îl vor juca masele populare. În nuaela „Viața mea” (1896) eroul spune la un moment dat „este nevoie de alte mijloace de luptă, mijloace puternice, îndraznețe, înțel! Dacă vrei să fii într-adevăr util, ești din ce în ce alături al activității obișnuite și cantă să acționezi direct asupra masei”.

GABRIELA BUCUR

Casa în care a copilărit Cehov, azi transformată în muzeu.

INTERPRETÎNDU-L PE CEHOV

Costache Antoniu
artist al poporului din R.P.R.,
laureat al Premiului de Stat

colectivul lucrînd după sistemul lui Stanislavski, s-a documentat amănunțit asupra operei lui Cehov, a epocii în care a trăit el și pe care o reprezintă eroii săi, eroi a căror viață trebuia să o retrăim noi pe scenă.

Din galeria de tipuri create de Cehov mie mi-a revenit să interpretez două roluri de aceeași esență, doi rătăciți. În „Unchiul Vania” am interpretat rolul lui Ivan Petrovici Voinițchi (Unchiul Vania), iar în „Tre surori” rolul lui Prozorov. Aceasta

mi-a dat posibilitatea să înțeleg mai bine bogăția și varietatea mijloacelor artistice ale lui Cehov, capacitatea lui de a crea personaje alte de bine individualizate deși în fond reprezintă aceeași esență. Într-o vastă galerie de tipuri, Cehov există mare deosebire. Prozorov, înjosit și terorizat de soția sa, în ciuda visurilor sale, marelui ducă o viață plată, înăbușitoare și ridicolă. El este de la început un personaj fără orizont, fără năzuință spre mai bine. Ce-

C. Antoniu, artist al poporului din R.P.R. și Tanți Căcea, într-o scenă din piesa „Tre surori”.

lălat tip, unchiul Vania, nu este deloc un ridicol. Prin țerta sa atîngere sublimă. Amarul îl este trezirea la realitate, cînd îți dă seama că omul pentru care a înțeles să se sacrifice, profesor Serebriakov, nu este de fapt decît un om meschin și mic.

Aducerea celor două roluri oarecum asemănătoare și totuși alte de deosebite creează actorului posibilitatea de a-și varia mijloacele interpretative, de a-și îmbogăți arta scenică printr-o individualizare mai profundă a personajelor pe care le interpretează.

Cînd am avut prilejul să vizitez Moscova, am vizionat cîteva spectacole date de Teatrul MHAU. Asistînd la spectacolul „Tre surori” m-am amintit de felul cum erau interpretate la noi în trecut piesele lui Cehov, de felul cum noi înșine am interpretat „Unchiul Vania” mai ales și într-o măsură mai mică chiar „Tre surori”. Am amintit de acea atmosferă artificială pe care regizorii și actorii o imprimau pieselor lui Cehov. Totul era mîlhorit, apăsător, sufocant. Pe scenă se desfășura o dramă abstractă, ruptă de condițiile social-istorice care o creaseră, lăscînd spectatorului impresia că este vorba de suferințe eterne umane, de visuri omenești „în general”. Tendința burgheză a interpretării personajelor lui Cehov era de a reda dorul nelămurit după „ceva în general”. Actorii de pe scena MHAU crează oameni care sufocă în atmosfera unei societăți în declin vizează la o viață mai bună, oameni care presimt apropierea unei vieți mai fericite, mai interesante.

Maestrul dramatic al lui Cehov constituie o permanentă școală de îmbogățire a mijloacelor scenice, o nelimitată posibilitate de perfecționare a artei scenice.

Consiliului Păcii din întreaga Indii, aflat la Moscova în urma invitației Comitetului sovietic pentru apărarea păcii și V.O.K.S.

R. P. Chineze, și Fam Van Dong, vice președinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam

La prinz au mai participat membrii delegațiilor U.R.S.S., R.P. Chineze, R.D. Vietnam la conferința de la Geneva, precum și experți și consilieri.

externe al R. P. Chineze, a primit pe V. K. Krisna Menon, delegatul Indiei la O.N.U.

nameze la Geneva, a avut o intrevvedere cu
Tram Van Do, ministrul de externe al lui
Bao Dai.

ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, au sosit la Geneva, unde continuă conferința ministrilor de externe pentru rezolvarea problemei indochineze.

telor Unite la conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe. Comunicatul anunță că Bedell Smith urmează să sosească la Geneva în cursul viitoarelor 48 de ore.

neva. Intr-o declarație făcută înaintea plecării, Mendès France s-a declarat satisfăcut de convorbirile de la Paris. „Convorbirile noastre au fost lungi, deoarece subiectele dezbătute au fost grave și importante“.

După conferință, Foster Dulles a anunțat că a fost convins de necesitatea preluării conducerii delegației de la Geneva de către un diplomat cu grad superior.

Convorbirile de la Paris și rezultatul lor au stîrnit un interes foarte viu în rândurile observatorilor atît de la Geneva cît și din capitalele europene. Recenta întrunire de la Paris prezintă o asemănare izbitor de caldă cu cea la Dullies din preajma conferinței de la Geneva, consacrată de asemenea problemelor Asiei de sud-est.

Correspondenții agenției France Presse au declarat că la sfârșitul săptămânii trecute, Dulles de îndată ce a fost pusă problema pământului francez a declarat că „a considerat întotdeauna că un pact defensiv al Asiei de sud-est ar ajuta la Franța în negocierile de la Geneva, adăugând că el continuă să gândească astfel. Din această declarație — continuă comentatorii agenției France Presse, reiese că Dulles continuă să aibă încredere în Franța, deși puțină pentru încheierea unui astfel de pact”.

Observatorii din capitala France exprimă părerea că comunicatul oficial precum și declarația lui Mendès France nu permit să se tragă concluzii că Dulles și-ar fi convins interlocutorii. Din relațiile agențiilor de presă se reiese totuși că în cursul săptămânii, Dulles a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a-și impune punctul de vedere în fața francezilor. Într-un discurs pronunțat în fața Congresului, la sfârșitul săptămânii trecute, precizând divergențele de păreri. „Fiecare parte, scrie corresponsentul din Paris al agenției France Presse, și-a prezentat punctul de vedere în mod precis și ferm...”.

pentru a obține ratificarea tratatelor de la Bonn și Paris, calificând aceste presiuni drept „primejdioase”. Ocupându-se de recente evenimente din Guatemala, el a criticat de ase-

sema atitudine adoptată de reprezentanții S.U.A. în O.N.U. în această problemă. Totodată, Angliei s-a exprimat speranța că tratativele dintre ea și Egipt asupra problemei Canalului de Suez vor încheia cu un acord.

Răspundând discursului liderului laburist, președintele Churchill a afirmat că problema admiției Chinei în O.N.U. va putea fi ridicată din nou în luna septembrie.

În ce privește tratativele asupra evacuării zonei Canalului de Suez, primul ministru britanic a subliniat că „întrucât Statele Unite au interese strategice în Egipt și în zona Canalului de Suez, sint de părere că răspunderea pentru rezolvarea acestor probleme nu trebuie să mai depindă în exclusivitate de guvernul britanic”.

În încheiere, Churchill s-a referit la problema Germaniei. Germanii au declarat, afirmând din nou că dau Franței nouă ratificații tratatului armatei europene, guvernele S.U.A. și Angliei vor acorda Germaniei suveranitatea militară în limita celor două zone ocupate în prezent de trupele americane și britanice.

să împiedice încheierea păcii pe care o dorește întreaga țară".

Confederația Generală a Muncii din Franța a protestat de asemenea în mod vehement împotriva interzicerii demonstrației din 14 iulie.

La 13 iulie o delegație a comitetului pentru

În cadrul călătoriei sale în S.U.A., care va dura 4-5 zile, el va cere din nou sprijinul militar al conducătorilor americani în aplicarea planurilor sale agresive.

● După cum anunță comentatorul diplomatic al ziarului „People”, în urma instrucțiunilor din partea ambasadorului american la Karachi, Hildreth, Pakistanul trebuie să constituie o armată cu un efectiv de 100.000 oameni din rîndul patanilor, „gata să execute ordinele americane”. (Patanii — naționalitate care trăiește în regiunile învecinate cu Afganistanul — N.R.).

BERLIN 14 (Agerpres) — Apele Dunării au purtat digul dintre Regensburg și Straubing (Bavaria, Germania occidentală). După cum anunță agenția D. P. A., în aceste regiuni oungare și încele au fost acoperite de ape pe lungime de mai mult de 50 kilometri. După cum relatează ziarul „Nurges Deutschland”, în zona este inundată o suprafață de peste 165.000 ha. Potrivit unor date provizorii, pagubele sunt de 100 milioane de mărci, în valoare reînnoșării digului. În zona înfămănată, s-au reînnoșat la casele lor.

Organizațiile obștești din republică, precum și masele largi ale populației participă activ la lupta împotriva inundațiilor.

Prezidiul Consiliului de Miniștri a hotărât să aloce 10.000.000 de mărci ca prim ajutor acordat sinistraților și pentru compensarea pagubelor.

TEATRE: Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin”: Teatru de vară, orele 20: Aduna-
re festivă — 50 de ani de la moartea lui A.
P. Cehov; Estradă pentru amatori, orele 20:
Spectacol prezentat de echipa sindicatului
instituțional „Pasteur”; Arenele Libertații, orele
20,30: Spectacol dat de ansamblul de cîntece
și dansuri S.P.C.; Teatrul de vară „23 Au-
gust”, orele 20: Concert de muzică distracți-